

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **S. S.**, . proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 4. 2005, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 4 Cad 35/2005, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2005, č. j. 4 Cad 35/2005 - 18,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze 31. 8. 2005, č. j. 4 Cad 35/2005 - 18, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované (dále též „stěžovatelka“) označeným v záhlaví tohoto rozsudku byla zamítnuta žádost žalobce o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle § 38 a násl. zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Žalovaná uvedla, že podle posudku lékaře Pražské správy sociálního zabezpečení v Praze 8 ze dne 30. 3. 2005 není žalobce plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 20 %, přičemž podle § 39 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2005, č. j. 4 Cad 35/2005 - 18, bylo toto rozhodnutí žalované zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení. Soud vyšel z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí pro Prahu, podle jejíhož

závěru žalobce splňoval ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí se vznikem ode dne 4. 11. 2004 podmínku částečné invalidity podle § 44 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise tedy zjistila, že žalobce nesplňoval podmínku pro uznání plné invalidity; ve správním řízení však byl žalobce posouzen se závěrem, že nesplňuje podmínku uznání plné invalidity ani podmínku uznání částečné invalidity a proto bylo o jeho žádosti rozhodnuto zamítavým rozhodnutím. Soud za situace, kdy bylo posudkem posudkové komise prokázáno, že žalobce splňuje podmínku uznání částečné invalidity v podstatě od odnětí částečného invalidního důchodu v roce 2004, napadené rozhodnutí žalované zrušil s tím, že v dalším řízení žalovaná rozhodne o nároku žalobce na přiznání částečného invalidního důchodu s ohledem na závěr posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Ve včasné kasační stížnosti žalovaná namítla, že plný invalidní důchod a částečný invalidní důchod jsou dva samostatné druhy důchodů, přičemž řízení o přiznání každé této dávky se zahajuje na základě písemné žádosti podle § 81 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“). Podle § 86 odst. 3 tohoto zákona rozhodne orgán rozhodující o plném invalidním důchodu nebo o částečném invalidním důchodu bez nové žádosti i o částečném invalidním důchodu nebo plném invalidním důchodu, jestliže v průběhu řízení o přiznání důchodu zjistí, že je občan částečně invalidní nebo plně invalidní. V řízení před správními soudy však již nyní není splněna podmínka „průběhu řízení o přiznání důchodu“, neboť správní řízení končí nabytím právní moci rozhodnutí. Stěžovatelka považuje své rozhodnutí za zákonné, neboť zamítla žalobci žádost o plný invalidní důchod poté, co zjistila, že není plně invalidní. Případný nárok na jinou dávku není důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Stěžovatelka odkázala na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 Ads 9/2004, příp. sp. zn. 4 Ads 40/2004 a navrhla, aby rozsudek Městského soudu v Praze dne 31. 8. 2005, č. j. 4 Cad 35/2005 - 18, byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatelka v ní namítá důvod odpovídající § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost je důvodná.

Předmětem řízení bylo v dané věci rozhodnutí stěžovatelky ze dne 20. 4. 2005, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle § 38 zákona o důchodovém pojištění s odůvodněním, že podle posudku lékaře Pražské správy sociálního zabezpečení v Praze 8 ze dne 30. 3. 2005 není žalobce plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti jen o 20 % a nedosáhla tak nejméně 66 % odpovídajících plné invaliditě. V průběhu řízení před soudem prvního stupně bylo zjištěno zejména ze závěru posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí pro Prahu ze dne 23. 6. 2005, že k datu vydání napadeného rozhodnutí stěžovatelky nebyl žalobce plně invalidní podle § 39 zákona o důchodovém pojištění, ale pouze částečně invalidní podle § 44 odst. 1 téhož zákona, neboť pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činil více než 33 % potřebných pro částečnou invaliditu, nedosahoval však nejméně 66 % odpovídajících plné invaliditě a u žalobce nešlo ani o schopnost vykonávat pro

zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činností jen za zcela mimořádných podmínek podmiňujících ve smyslu přílohy č. 3 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. též plnou invaliditu).

Městský soud v Praze správně vycházel z posudku výše uvedené posudkové komise, neboť v soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. právě posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Soud rovněž dospěl ke stejnému závěru jako žalovaná, tedy že žalobce nesplnil podmínky pro přiznání plného invalidního důchodu. Tomuto závěru však neodpovídá výrok napadeného rozsudku, jímž soud pro nezákonnost zrušil přezkoumávané rozhodnutí stěžovatelky o zamítnutí žádosti o přiznání plného invalidního důchodu. Stěžovatelce je třeba dát za pravdu v tom, že důvodem ke zrušení rozhodnutí o zamítnutí žádosti o přiznání plného invalidního důchodu za situace, kdy je v řízení zjištěno zejména posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, že pojištěnec není plně invalidní, neboť míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nedosahovala hodnoty odpovídající plné invaliditě podle § 39 zákona o důchodovém pojištění, nemůže být skutečnost, že k datu zamítnutí žádosti o tuto dávku je pojištěnec podle téhož posudku alespoň částečně invalidní. Nejde o pochybení stěžovatelky, pokud bez nové žádosti v jednom správním řízení nerozhodla jak o zamítnutí žádosti o přiznání plného invalidního důchodu, tak o přiznání částečného invalidního důchodu, a naopak jde o nesprávné právní posouzení této otázky soudem, pokud takovou povinnost ze zákona vyvodil, neboť § 86 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb. orgánu důchodového pojištění takovou povinnost neukládá. Pokud tedy až v řízení před soudem na základě posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí vyjde najevo, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce odpovídá pouze částečné invaliditě, nelze pokládat přezkoumávané rozhodnutí o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod za nezákonné proto, že současně nebylo rozhodnuto o přiznání částečného invalidního důchodu; za takové situace zákon předpokládá podání nové žádosti o částečný invalidní důchod.

Nejvyšší správní soud tedy shledal kasační stížnost důvodnou pro nesprávné posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, a proto rozsudek Městského soudu v Praze podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Věc mu současně věc vrátil k dalšímu řízení, v němž je krajský soud podle odst. 3 téhož ustanovení vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne podle § 110 odst. 2 s. ř. s. Městský soud v Praze v novém rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

